

فرم برگه اطلاعات ایمنی و حفاظتی مواد شیمیایی (SDS)

کد فرم: WI-30-01-F02

شماره بازبینی: ۳

تاریخ بازبینی: ۱۴۰۵/۰۱/۲۹

نام ماده و اسامی مترادف: نفتالین، کافور قطران، آلبو کرین، قطران سفید، پولک بید

تاریخ بازنگری: ۱۴۰۵/۰۲/۱۴

کد SDS: SDS-30-01-103

۱ - شناسایی ماده/ ترکیب و تهیه کننده:

جامد سفیدرنگ که به عنوان ماده حد واسط در تولید انیدرید فتالیک، بنتانفتول، نفتالین کلردار شده، نفتیل، تهیه پایه رنگ، انواع حشره کش ها، انواع نرم کننده ها، روان کننده بتن، صنایع دارویی و دباغی استفاده می گردد.

آدرس دفتر شرکت: ایران، اصفهان، خیابان محتشم کاشانی، ساختمان شماره ۱۰۶

تلفن: ۰۳۱۳۶۲۸۴۳۴۱ - ۲

فاکس: ۰۳۱۳۶۲۷۱۱۶۰

آدرس کارخانه: ایران، اصفهان، کیلومتر ۴۵ جاده اصفهان - شهرکرد، ضلع شمالی کارخانه ذوب آهن اصفهان

تلفن: ۰۳۱۵۲۵۷۲۱۸۴ - ۸۷

فاکس: ۰۳۱۵۲۵۷۲۲۸۵

۱-۱- لوزی خطر:

۱-۲- سایر علائم مهم:

"هشدار"

۲- شناسایی خطر:

پتانسیل اثرات حاد بر روی سلامتی: در صورت بلعیدن، بسیار خطر ناک است. صدمات در اثر تماس با چشم (قرمزی) و مواجه تنفسی ایجاد می شود. در پوست صدمه کمتری ایجاد می کند. (نفوذ، قرمزی) در تماس بیش از حد و شدید منجر به مرگ می شود.

پتانسیل اثرات مزمن بر روی سلامتی: این ماده برای خون، کلیه ها، سیستم عصبی، سیستم تولید مثل، کبد، غشای موکوس، بخش هایی از دستگاه گوارش، قسمت های فوقانی دستگاه تنفس و سیستم اعصاب مرکزی سمی می باشد. تماس تکراری و طولانی با این ماده باعث صدمه به ارگان های هدف می شود. تماس تکراری با میزان بالای ماده سمی ممکن است باعث آسیب عمومی به سلامت فرد به خاطر تجمع این ماده در یک یا تعداد زیادی از ارگان های بدن شود.

H228: جامد قابل اشتعال

H302: اگر خورده شود مضر است.

H351: مشکوک به سرطان زایی

H400: برای اکوسیستم آبی سمی است.

H410: برای اکوسیستم آبی با اثرات طولانی مدت سمی است.

فرم برگه اطلاعات ایمنی و حفاظتی مواد شیمیایی (SDS)

کد فرم: WI-30-01-F02

شماره بازبینی: ۳

تاریخ بازبینی: ۱۴۰۵/۰۱/۲۹

۳- ترکیبات / اطلاعات در مورد مواد تشکیل دهنده ماده:

فرمول شیمیایی: C10H8

CAS-No: 91-20-3

۴- اقدامات کمک‌های اولیه:

تنفس: شخص مصدوم باید سریع‌تر به محل امنی منتقل شود. لباس‌های تنگ و چسبان مثل انگشتر، کروات و کمر بند، شل گردد. اگر تنفس مشکل است به فرد اکسیژن داده شود. اگر تنفس قطع شده احیاء تنفسی به روش دهان به دهان انجام شود. هشدار: وقتی مواد استنشاق شده سمی، عفونی یا خورنده باشد، ممکن است برای افرادی که کمک‌های اولیه را به صورت احیاء تنفسی دهان به دهان انجام می‌دهند، خطرناک باشد. فرد مصدوم، تحت مراقبت پزشکی قرار گیرد.

پوست: ناحیه آلوده سریعاً با آب فراوان شسته شود. به طور کامل، پوست آلوده، با آب و صابون غیر قلیایی شسته شود. ذرات آن به دقت از روی سطوح، خطوط بدن و قسمت‌های چین‌دار کشاله ران، پاک شود. پوست قرمز شده، با نرم‌کننده مناسب پوشانده شود و اگر قرمز شدن پوست ادامه پیدا کرد تحت مراقبت‌های پزشکی قرار بگیرد قبل از استفاده مجدد از لباس‌های آلوده، آن‌ها شسته شوند. چشم: اگر لنز تماسی استفاده می‌شود، چک گردد که جابه‌جا نشده باشد. فوراً با آب و با فشار زیاد در حالی که پلک بالا نگه داشته شده، به مدت ۱۵ دقیقه شست و شو گردد که بهتر است از آب سرد استفاده شود. از پماد چشمی استفاده نشود. فرد مصدوم تحت مراقبت پزشکی قرار گیرد.

بلع: شخص وادار به استفراغ نشود. لب‌ها و دهان آزمایش گردد تا مشخص شود بافت‌ها آسیب ندیده‌اند، نشانه‌های احتمالی از مواد سمی بلعیده شده بررسی گردد، هر چند وجود این نشانه‌ها قطعی نیست. لباس‌های تنگ و چسبان مثل انگشتر، کروات و کمر بند را شل گردد. شخص تحت مراقبت پزشک قرار داده شود.

۵- اطلاعات اطفای حریق:

قابلیت اشتعال: قابل اشتعال

نقطه اشتعال: 80 °C

LEL (Low Explosion Limit): 5.9% حد پایین انفجار

UEL (Ultra Explosion Limit): 0.9% حد بالای انفجار

محصولات احتراق: این مواد شامل اکسیدهای کربن می‌باشد. (CO, CO₂)

وسایل و روش اطفاء حریق: در حریق‌های کوچک از پودر شیمیایی خشک استفاده گردد. در حریق‌های بزرگ از اسپری آب یا مه‌پاش فقط و فقط برای سرد کردن ظروف استفاده گردد. (به هیچ عنوان، از آب برای خاموش نمودن ماده شیمیایی استفاده نشود.) برای پیشگیری از افزایش فشار ظروف حاوی مایعات و خودسوزی و انفجار، با جت آب، سرد گردد.

۶- اقدامات نشت تصادفی:

موادی که به صورت محدود انتشار پیدا کرده: از ابزار مناسب برای قرار دادن مایعات ریخته شده در ظروف مناسب دفع ضایعات استفاده شود. موادی که به صورت وسیع انتشار پیدا کرده: مایعات قابل اشتعال هستند. جلوی مواد نشت یافته در صورتی که ریسکی به دنبال نداشته باشد گرفته شود. مراقبت گردد با بدن تماس پیدا نکند. از اسپری آب، به عنوان دیواره جداکننده و جلوگیری از پخش بخارات استفاده شود. با

فرم برگه اطلاعات ایمنی و حفاظتی مواد شیمیایی (SDS)

کد فرم: WI-30-01-F02

شماره بازبینی: ۳

تاریخ بازبینی: ۱۴۰۵/۰۱/۲۹

استفاده از سد و خاکریز مانع از ورود این ماده به فاضلاب، منابع و سفره‌های آب زیرزمینی شود. منابع آتش کنار این ماده حذف گردد. برای دفع این ماده کمک گرفته شود. مراقبت گردد که غلظت ماده در محیط، بالاتر از حد مجاز تماس (TLV) نباشد. (TLV=10 PPM)

۷- جابه‌جایی و انبارش:

از مکان‌های گرم دور نگهداشته شود. از منابع شعله دور نگهداشته شود. همه ظروف حاوی این ماده اتصال زمین گردد. این ماده خورده نشود. گرد و غبار آن تنفس نشود. از تماس این ماده با چشم خودداری شود. جایی که تهویه کافی نیست لباس حفاظتی مناسب پوشیده شود، اگر احتمال وارد شدن این ترکیبات به دهان وجود دارد از وسایل حفاظت تنفسی مناسب استفاده گردد، فوراً درخواست مشاوره پزشکی گردد و ظرف یا برچسب این مواد را به او نشان داده شود. این ماده را از مواد ناسازگار مثل عوامل اکسیدکننده دور نگه داشته شود. انبار کردن: مواد قابل احتراق باید داخل اتاق یا کابینت کاملاً ایمن جهت انبار و نگهداری از مواد دیگر تفکیک شوند. از حرارت دور باشند. از منابع شعله دور باشند. در ظرفی که درب آن‌ها محکم بسته می‌شوند، نگهداری شوند. محل نگهداری، جای سرد با تهویه مناسب باشد. نگهداری: این مواد، در جای سرد و خشک نگهداری شود. ظروف حاوی این مواد، به زمین اتصال گردد.

۸- کنترل مواجهه / وسایل حفاظت فردی:

کنترل‌های مهندسی: برای نگهداشتن سطح آلاینده‌های هوا برد پایین‌تر از حدود تماس مجاز، فرایندها را در فضای روباز و غیر محصور انجام داده و از تهویه موضعی جهت خروج آلاینده از محیط بسته یا دیگر روش‌های مهندسی استفاده شود. اگر فرآیند مورد استفاده، گرد و غبار، فیوم یا میست تولید می‌کند برای نگهداشتن سطح آلاینده‌های هوا برد پایین‌تر از حدود تماس مجاز، از تهویه ایمن استفاده شود. حفاظت فردی: عینک محافظ، روپوش آزمایشگاهی، رеспиратор مناسب گرد و غبار که مورد تایید قرار گرفته، دستکش و در مواقعی که مواد به صورت وسیع انتشار پیدا کرده از چکمه و دستگاه تنفسی هم باید استفاده شود.

حدود تماس: STEL: 15 PPM, ACGIH (TLV) TWA: 10 PPM, STEL: 79 mg/m³, ACGIH (TLV) TWA: 52mg/m³

۹- خصوصیات فیزیکی و شیمیایی:

حالت فیزیکی و ظاهر: جامد کریستالی

رایحه: آروماتیکی

فشار بخار در 25°C: 0.08 mmHg یا 0.01KPa

ویژگی انتشار در محیط: ذرات آن در آب داغ، متانول و ان اکتانول پراکنده می‌شوند. به مقدار بسیار کم در آب سرد منتشر می‌شود. مشاهده شده در متانول و ان اکتانول، قابل حل است.

حلالیت: ذرات آن در متانول و ان اکتانول حل می‌شوند. به مقدار بسیار کم، در آب سرد و گرم حل می‌شود.

۱۰- پایداری و واکنش‌پذیری:

پایداری: این ماده پایدار است.

ناسازگاری با مواد مختلف: با مواد اکسیدکننده بسیار واکنش‌پذیر است.

خورندگی: در حضور شیشه خورندگی ندارد.

ملاحظات ویژه در مورد خورندگی: ممکن است به بعضی از فرم‌های لاستیک و پلاستیک صدمه بزند.

پلیمریزاسیون: ندارد.

فرم برگه اطلاعات ایمنی و حفاظتی مواد شیمیایی (SDS)

کد فرم: WI-30-01-F02

شماره بازبینی: ۳

تاریخ بازبینی: ۱۴۰۵/۰۱/۲۹

۱۱- اطلاعات سم‌شناسی:

(LD50) خوراکی: حاد: 490 mg/kg در موش صحرائی، 533 mg/kg در موش، 120 mg/kg در خوکچه هندی.

(LD50) پوستی: حاد: 20001 mg/kg در خرگوش، 533 mg/kg در موش، 1200 mg/kg در خوکچه هندی.

(LD50) تنفس بخارات: حاد: 170 PPM ساعت در موش صحرائی.

راه‌های ورود به بدن: از سراسر پوست جذب می‌شود. از راه پوست، چشم، تنفس و خوردن وارد بدن می‌شود.

اثر سمی روی حیوانات: مقدار LC50 بر اساس ۴ ساعت تماس تخمین زده شده است.

اثرات مزمن روی انسان: این ماده برای خون، کبد، سیستم عصبی، سیستم تولید مثل، کلیه، غشاء موکوسی، سیستم تنفسی و سیستم عصبی مرکزی، سمی می‌باشد.

اثرات سمی دیگر بر روی انسان: در صورت خوردن بسیار خطرناک است. در صورت تنفس خطرناک است. در صورت تماس پوستی به مقدار کمی باعث قرمزی و نفوذ می‌شود.

۱۲- اطلاعات زیست محیطی:

(LC50):305.2PPM در ۹۶ ساعت (ماهی قزل‌آلا).

مواد تولید شده در اثر تجزیه بیولوژیکی: احتمال تشکیل فرآورده‌های خطرناک تجزیه در کوتاه‌مدت وجود ندارد. اما در طولانی‌مدت احتمال ایجاد ترکیبات خطرناک در اثر تجزیه، افزایش می‌یابد.

میزان سمیت مواد حاصل از تجزیه بیولوژیکی: ترکیبات حاصل از تجزیه این ماده، بسیار خطرناکند.

۱۳- نحوه معدوم‌سازی:

تولیدکنندگان پسماندهای شیمیایی باید تعیین کنند که آیا یک ماده شیمیایی دور ریخته شده به‌عنوان پسماند خطرناک طبقه‌بندی شده است یا خیر. تولیدکنندگان پسماندهای شیمیایی باید براساس قوانین سازمان حفاظت محیط زیست کشوری نوع پسماند خود را مشخص نمایند. این ماده شیمیایی باید مطابق قوانین محیط زیست کشور دفع گردد.

۱۴- اطلاعات حمل و نقل:

کد بین‌المللی نفتالین خالص یا پالایش شده: **UN Number 1334**

کد بین‌المللی نفتالین مذاب: **UN Number 2304**

انجام هر گونه عملیات حمل و نقل جاده‌ای مواد خطرناک از نقطه‌ای به نقطه دیگر در داخل کشور مستلزم رعایت مقررات و قوانین مندرج در آیین‌نامه حمل و نقل جاده‌ای مواد خطرناک است. راننده وسیله نقلیه حامل مواد خطرناک باید در حین انجام عملیات حمل و نقل همواره این آیین‌نامه را در اختیار داشته و در صورت درخواست به مراجع ذی‌صلاح ارائه نماید. فرستنده موظف است کلیه شرایط و مقررات بسته‌بندی کالاهای خطرناک را مطابق دستورالعمل‌های مربوط به هر کلاس دقیقاً رعایت کند.

بسته‌بندی باید به گونه‌ای باشد که در شرایط طبیعی و عادی حمل مانع خروج محتویات به بیرون شده و چنان مستحکم باشد که در هنگام حمل شل نشده و فشارهای معمول را تحمل کند.

فرم برگه اطلاعات ایمنی و حفاظتی مواد شیمیایی (SDS)

کد فرم: WI-30-01-F02

شماره بازبینی: ۳

تاریخ بازبینی: ۱۴۰۵/۰۱/۲۹

چنانچه بسته‌بندی مواد خطرناک طبق مقررات با یکدیگر و با سایر بارها مجاز شمرده شده باشد باید ظروف داخلی آن‌ها متفاوت و جدا از هم در یک بسته قرار گیرند و تمهیداتی نیز اندیشیده شود تا در صورت خرابی، نشت و نابودی ظروف داخلی واکنش خطرناک رخ ندهد. بسته‌های حاوی بارهای خطرناک را هنگام بارگیری در تریلر به شکلی در جای خود محکم نماید که مانع جابه‌جایی و واژگونی و یا افتادن آن‌ها باشد.

در صورتی که محموله در کیسه حمل می‌گردد، باید حداقل ۱۰ عدد کیسه خالی از همان نوع، قرار داده شود. به محض رسیدن محموله و واگذاری آن‌ها جهت تخلیه، لازم است در اسرع وقت با اقدامات احتیاطی تخلیه شود. پس از تخلیه این نوع محموله‌ها، محل تخلیه همان مواد کاملاً پاک‌سازی شود.

وسایل نقلیه حامل مواد خطرناک صرف نظر از وزن و حجم بار فقط در ساعات روشنایی روز مجاز به تردد در جاده‌های کشور هستند و باید قبل از پایان روز در پارکینگ مناسب توقف کرده و تا اول روز بعد، از حرکت خودداری کنند.

پارک و توقف وسایل نقلیه حامل مواد و محصولات خطرناک در کنار جاده‌ها فقط در شرایط زیر امکان‌پذیر است:

الف- نصب حداقل ۲ گوه متناسب با تعداد چرخ خودروهای حامل مواد و محصولات خطرناک هنگام توقف، الزامی است.

ب- موتور وسیله نقلیه حامل مواد و محصولات خطرناک باید در حالت توقف، خاموش شود.

ج- خودروهای حامل مواد و فرآورده‌های خطرناک، باید در نقاط کم‌شیب توقف کنند و از پارک و توقف وسایل نقلیه در سربالایی‌ها و یا سرازیری‌ها که با علائم وزارت راه و ترابری مشخص شده‌اند، خودداری کنند.

د- در مواردی که راننده وسیله نقلیه حامل مواد خطرناک مجبور به توقف در مواقع اضطراری می‌شود، باید وسیله نقلیه را تا آنجا که ممکن است در سمت راست جاده در یک منطقه باز، دور از پل‌ها، تونل‌ها و امکانات رفاهی کنار جاده، متوقف کند.

ه- در هنگام توقف و توقف اضطراری، راننده یا کمک‌راننده باید داخل یا اطراف وسیله نقلیه بماند و از آن مراقبت کند. علاوه بر این، چراغ‌های برق زرد ۲۴ ولتی باید در موقعیت‌های ۱۰ متری در ابتدا و انتهای خودروی متوقف شده نصب شوند و منبع تغذیه آن‌ها مستقل از خودرو باشد. رانندگان وسایل نقلیه حامل مواد خطرناک، باید هنگام سوخت‌گیری موارد زیر را رعایت کنند:

الف- سوخت‌گیری در صورت امکان در پمپ‌های دور از شهرها و مراکز جمعیتی انجام شود.

ب- هیچ وسیله نقلیه دیگری در جلو یا پشت وسیله نقلیه حامل مواد خطرناک سوخت‌گیری نمی‌کند یا منتظر نمی‌ماند.

ج- موتور وسیله نقلیه حامل مواد خطرناک باید هنگام سوخت‌گیری خاموش شود.

د- راننده یا کمک‌راننده وسیله نقلیه، نباید از آن دور شود.

حمل مواد خطرناک در تریلرهای خودکششی، ممنوع است.

کالاهای خطرناک از کلاس ۴ و ردیف ۳-۴ باید در انبارهای بار مسقف و مقاوم در برابر رطوبت حمل شوند.

فرم برگه اطلاعات ایمنی و حفاظتی مواد شیمیایی (SDS)

کد فرم: WI-30-01-F02

شماره بازبینی: ۳

تاریخ بازبینی: ۱۴۰۵/۰۱/۲۹

چنانچه وسیله نقلیه حامل مواد خطرناک به دلیل نقص فنی مجبور به توقف طولانی مدت (براساس نظر سازمان حمل و نقل و پایانه‌های کشور) شود، راننده موظف است موضوع را به متصدی حمل و نقل اطلاع دهد و متصدی حمل و نقل نیز موظف است وسیله نقلیه مناسب را به همراه عوامل لازم برای تخلیه وسیله نقلیه معیوب و بارگیری خودرو به پارکینگ اعزام کند.

شرکت حمل و نقل موظف است قبل از اعزام وسیله نقلیه جهت بارگیری و حمل محموله خطرناک، برنامه سفر را در اختیار راننده قرار دهد و همچنین راننده موظف است برنامه زمانی تعیین شده توسط شرکت حمل و نقل را به دقت رعایت کند.

اگر کاروانی از وسایل نقلیه حامل مواد خطرناک همدیگر را دنبال کنند، رانندگان موظفند فاصله ۸۰ متری از یکدیگر را رعایت کنند.

خودروهای حامل مواد خطرناک باید علاوه بر معاینه فنی معتبر، دارای گواهی تاییدیه صادره از موسسه معتبر باشند. مدت اعتبار این گواهی یک سال است و مالک خودرو موظف است ظرف یک ماه قبل از انقضا آن را تمدید کند. اگر وسیله نقلیه حامل مواد خطرناک از دو قسمت مستقل تشکیل شده باشد، قسمت بکسل و بارگیری، هر کدام باید گواهینامه صلاحیت جداگانه داشته باشند.

اگر وسیله نقلیه حامل مواد خطرناک از یک تراکتور و یک نیمه تریلر تشکیل شده باشد و نیمه تریلر دارای شماره پلاک مستقل باشد، شماره پلاک نیمه تریلر نیز باید در بند ۷ گواهی نامه صلاحیت درج شود.

رانندگان وسایل نقلیه حامل مواد خطرناک باید گواهی نامه معتبر متناسب با نوع وسیله نقلیه خود داشته باشند و حداقل ۳ سال از تاریخ صدور گواهی نامه گذشته باشد.

حداقل سن رانندگانی که قصد فعالیت در زمینه حمل و نقل مواد خطرناک را دارند ۲۶ سال تمام می باشد.

حداکثر سن برای رانندگان وسایل نقلیه حامل مواد خطرناک ۵۰ سال است. اما در صورت عدم وجود تخلف از سوی راننده با در نظر گرفتن رتبه تخلف راننده، متصدی حمل و نقل می تواند با تایید سازمان از رانندگان بالای ۵۰ سال و زیر ۶۰ سال استفاده کند.

کسانی که وسایل نقلیه با وزن ناخالص بیش از ۳۵۰۰ کیلوگرم را اداره می کنند، باید علاوه بر گواهینامه مناسب برای رانندگی، گواهینامه مخصوصی مبنی بر آشنایی با موضوع حمل و نقل مواد خطرناک، مقررات آیین نامه حمل و نقل جاده‌ای مواد خطرناک، اقدامات احتیاطی برای جلوگیری از تصادفات ناشی از حمل و نقل مواد خطرناک به وسایل نقلیه جاده‌ای و پیشگیری از حوادث رانندگی داشته باشند.

شرکت‌ها و موسسات حمل و نقلی که حمل و نقل مواد خطرناک را انجام می دهند برای صدور تاییدیه ویژه، موظف به برگزاری دوره‌های آموزشی و ارائه تاییدیه ویژه به رانندگان بر اساس ضوابط و دستورالعمل‌های ارائه شده توسط سازمان‌های حمل و نقل و پایانه‌های کشور هستند.

استفاده از راننده‌ای که تمام الزامات راننده اصلی را با وسیله نقلیه حامل مواد خطرناک برآورده کند، الزامی است.

رعایت کنوانسیون بازل و موافقت‌نامه‌های مربوط به آن در حمل و نقل جاده‌ای، الزامی است.

فرم برگه اطلاعات ایمنی و حفاظتی مواد شیمیایی (SDS)

کد فرم: WI-30-01-F02

شماره بازبینی: ۳

تاریخ بازبینی: ۱۴۰۵/۰۱/۲۹

وسایل نقلیه حامل کالاهای خطرناک به هیچ وجه نباید توسط وسیله نقلیه دیگری یدک کش یا کشیده شوند. حمل مسافر و سرنشین به استثنای راننده و کمک‌راننده یا سایر کارکنانی که بنا به تشخیص متصدی حمل و نقل باید محموله و وسیله نقلیه را در هنگام حمل و نقل کالاهای خطرناک همراهی کنند، ممنوع است.

استعمال دخانیات یا استفاده از هر گونه وسیله روشنایی یا آتش‌زا در داخل وسیله نقلیه و یا در فاصله ۵۰ متری از آن هنگام حمل مواد خطرناک، ممنوع است.

اگر به هر دلیلی، در حین عملیات تخلیه یا بارگیری تعدادی خودروی حامل مواد شیمیایی باید در منطقه‌ای متوقف شود و یا تعدادی از خودروهای حامل این مواد در محل توقف مناسب، متوقف شوند باید حداقل ۲۰ متر از یکدیگر فاصله داشته باشند.

اگر پمپ تخلیه کالاهای خطرناک با موتور خودرو کار نمی‌کند، موتور خودرو باید در حین تخلیه خاموش شود. در صورت بروز حادثه‌ای که منجر به رها شدن مواد در محیط می‌شود، متصدی حمل و نقل موظف است مراتب را سریعاً به سازمان‌های امدادی اطلاع دهد.

وسایل نقلیه حامل مواد خطرناک باید مجهز به کپسول آتش‌نشانی مناسب با نوع وسیله نقلیه و اشتعال‌پذیری کالای مورد حمل باشد. رانندگان وسایل نقلیه موظفند قبل از شروع عملیات حمل و نقل، تجهیزات و ملزومات زیر را همراه داشته و در صورت لزوم از آن‌ها استفاده کنند.

(جلیقه ایمنی زرد، عینک ایمنی، ماسک تنفسی، دستکش مقاوم در برابر مواد شیمیایی، پیشبند و بریس، چراغ قوه دستی، محلول شستشوی چشم، بطری آب)

هر نوع وسیله نقلیه موتوری زمینی که برای حمل مواد شیمیایی طراحی شده است، باید دارای کابین راننده باشد که توسط دیوارهای محکم از فضای بار جدا شده باشد. موتور وسیله نقلیه حامل مواد شیمیایی، هنگام توقف، باید خاموش باشد. وسیله نقلیه حامل مواد شیمیایی در صورت امکان باید در مناطقی با شیب کم متوقف شود و از پارک و توقف در سراشیبی‌ها خودداری کند.

استفاده از هر وسیله روشنایی یا گرمایش قابل اشتعال در داخل یا در فاصله ۵۰ متری وسیله نقلیه حامل مواد شیمیایی، ممنوع است.

۱۵. اطلاعات مقرراتی:

قوانین ملی:

تولیدکنندگان، واردکنندگان و صادرکنندگان مواد شیمیایی باید قبل از واردات، صادرات و عرضه هر گونه ماده شیمیایی، مشخصات خود را جهت بررسی و صدور برچسب ملی به وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی اعلام کنند. همه تولیدکنندگان مواد شیمیایی، اعم از دولتی و خصوصی، ملزم به رعایت مفاد دستورالعمل ملی طبقه‌بندی و برچسب‌گذاری مواد شیمیایی هستند. نظارت بر مواد و فرآورده‌های شیمیایی از نظر داشتن برچسب ملی شیمیایی در مراکز صنعتی و تولیدی، کارگاه‌ها، انبارها و مراکز فروش بر عهده بازرسان بهداشت کار می‌باشد. برچسب کلیه مواد شیمیایی صادراتی مشمول این آیین‌نامه علاوه بر فارسی بودن می‌تواند در صورت درخواست به زبان کشور مقصد نیز باشد. کلیه واردکنندگان مواد شیمیایی تحت کنوانسیون‌های روتردام، استکهلم و بازل، موظف به رعایت مفاد این کنوانسیون‌ها، علاوه بر الصاق برچسب موضوع این آیین‌نامه هستند. خواص و مشخصات هر ماده شیمیایی باید با برچسب ملی روی ظرف آن مطابقت داشته باشد.

فرم برگه اطلاعات ایمنی و حفاظتی مواد شیمیایی (SDS)

کد فرم: WI-30-01-F02

شماره بازبینی: ۳

تاریخ بازبینی: ۱۴۰۵/۰۱/۲۹

وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی با مشارکت وزارت کار و امور اجتماعی برنامه های آموزشی برای آشنایی کارکنان با برچسب های شیمیایی تهیه و اجرا می کند. اصول و روش های تعیین و چسباندن برچسب ها بر اساس دستورالعمل های سیستم GHS است.

۱۶- سایر اطلاعات:

اطلاعات ارائه شده در زمینه ایمنی مطابق با به روزترین دانش و اطلاعات می باشد. اطلاعات داده شده تنها به عنوان راهنمایی برای حمل، استفاده، پردازش، ذخیره سازی، حمل و نقل، دفع و انتشار ایمن طراحی شده است و به عنوان ضمانت یا مشخصات کیفی در نظر گرفته نمی شود. اطلاعات فقط مربوط به محصول این شرکت است و ممکن است برای چنین موادی که در ترکیب با مواد دیگر یا در هر فرآیندی استفاده می شود معتبر نباشد، مگر این که در متن مشخص شده باشد.

منابع:

- ❖ آیین نامه اجرایی حمل و نقل جاده ای مواد خطرناک
- ❖ NFPA (National Fire Protection Association): انجمن ملی حفاظت از آتش
- ❖ GHS (Globally Harmonized System of Classification and Labelling of Chemicals): سیستم هماهنگ جهانی طبقه بندی و برچسب گذاری مواد شیمیایی
- ❖ آیین نامه طبقه بندی و برچسب گذاری مواد شیمیایی